

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/61/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716210120
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716210120.3

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu D + D Finance s.r.o., so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Športová 486/20, IČO: 36 327 981, právne zastúpeného JUDr. Filipom Vavrinčíkom, advokátom so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Kmeťova 18, IČO: 42 283 591 proti žalovaným v rade 1/ O. M., I.. XX.X.XXXX, G. Z. W., Q. XXXX/X, v rade 2/ S. G., I.. XX.X.XXXX, G. Z. W., Q. XXXX/X, právne zastúpeným JUDr. Vladimírom Kašubom, advokátom so sídlom v Martine, Holubyho 51, v konaní o zaplatenie sumy 7.450,96 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť sumu 5 877,43 € spolu s ročným úrokom z omeškania

8,5 % zo sumy 165,87 € od 29. 09. 2013 do zaplatenia,
8,5 % zo sumy 165,87 € od 18. 10. 2013 do zaplatenia,
8,25 % zo sumy 165,87 € od 19. 11. 2013 do zaplatenia,
8,25 % zo sumy 165,87 € od 20. 12. 2013 do zaplatenia,
8,25 % zo sumy 165,87 € od 24. 01. 2014 do zaplatenia,
8,25 % zo sumy 165,87 € od 01. 03. 2014 do zaplatenia,
8,25 % zo sumy 165,87 € od 18. 03. 2014 do zaplatenia,
8,25 % zo sumy 165,87 € od 17. 04. 2014 do zaplatenia,
8,25 % zo sumy 813,27 € od 02. 05. 2014 do zaplatenia,
8,25 % zo sumy 165,87 € od 20. 05. 2014 do zaplatenia,
8,15 % zo sumy 210 € od 17. 06. 2014 do zaplatenia,
8,15 % zo sumy 210 € od 16. 07. 2014 do zaplatenia,
8,15 % zo sumy 210 € od 19. 08. 2014 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 210 € od 19. 09. 2014 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 210 € od 16. 10. 2014 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 210 € od 19. 11. 2014 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 210 € od 16. 12. 2014 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 210 € od 24. 01. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 210 € od 17. 02. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 210 € od 17. 03. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 210 € od 24. 04. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 138,83 € od 05. 05. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 210 € od 19. 05. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 182,50 € od 16. 06. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 182,50 € od 16. 07. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 182,50 € od 18. 08. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 182,50 € od 18. 09. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 182,50 € od 20. 10. 2015 do zaplatenia,
všetko do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

5. Žalujúca strana sa potom k vyjadreniu žalovaných vyjadřila až na prvom meritórnom pojednávaní vo veci samej, kde nárok žalobcu na refakturáciu nákladov spojených s užívaním bytu žalobca oprel o ust. čl. XII. ods. 13 úverovej zmluvy, ktorá bola podpísaná medzi stranami sporu. Procesne žalujúca strana nereagovala ani na vznesenú námietku premlčania. Rovnako žalovaná strana prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvala na svojej argumentácii.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných a čítaním listín pripojených žalobcami do súdneho spisu a oboznámil sa tiež s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 15C/7/2014. Obaja žalovaní sa k okolnostiam uzavretia úverovej zmluvy a zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva so žalobcom vyjadřovali dosť zmätočne. Potvrdili, že si od žalobcu požičali sumu 80.000 Sk a podpísali nielen úverovú zmluvu, ale aj zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, ktoré ale príliš nečítali a podpísali obe zmluvy. Pracovník žalobcu, ktorý im zmluvy priniesol na podpis, im ich obsah príliš nevysvetľoval. Spočiatku sa so žalobcom dohodli tak, že za byt, v ktorom mohli ostať bývať aj po prevode vlastníckeho práva na žalobcu, budú platiť oni. Neskôr ale žalujúca strana prišla s tým, že byt bude platiť žalobca a to bol dôvod pre žalovaných, pre ktorý oni prestali byt platiť. Žalovaní argumentovali tým, že za byt žalobcovi neplatia, keďže im byt nepatrí.

7. Z výpisu LV č. XXXX pre kat. úz. W. súd zistil, že žalobca je výlučným vlastníkom bytu č. XX vo vchode č. X na X. poschodí domu súp. č. XXXX na Q. ulici v W. a to na základe zmluvy o zabezpečení záväzku prevodom vlastníckeho práva, ktorej vklad bol povolený pod V 3620/08 z 22.10.2008. Nesporné bolo, že žalovaní po celé žalované obdobie, teda v rokoch 2013 až 2015 aj v čase prejednávania sporu pred súdom sporný byt užívali a predtým boli jeho vlastníckmi.

8. Súd sa oboznámil aj s úverovou zmluvou, ktorú uzavreli strany sporu dňa 21.7.2008 a ktorou bol žalovaným zo strany žalobcu ako veriteľa, poskytnutý úver vo výške 80.000 Sk. Žalovaná strana predmetnú zmluvu namietala, namietala jej platnosť vzhľadom na skutočnosť, že splátky úveru boli rozvrhnuté tak, že samotná istina mala byť zaplatená v poslednej splátke, ktorá mala byť zročná 21.7.2011 podľa splátkového kalendáru, ktorý obsahoval čl. 14 predmetnej úverovej zmluvy. Súd však vychádzal zo záverov, ktoré prijal Okresný súd Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/7/2014 v rozsudku zo dňa 4.11.2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/30/2017 zo dňa 28.2.2017, kde Okresný súd Martin sa zaoberal podrobným obsahom spornej úverovej zmluvy, ale aj zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a vyslovil názor na strane 7 rozsudku, že predmetná úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré by mala mať úverová zmluva patriaca do kategórie spotrebiteľských zmlúv a teda súd má za to, že úverová zmluva je platná. Rovnako súd považoval v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/7/2014 za platnú zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva uzavretú v ten istý deň, ako bola uzavretá úverová zmluva, za platnú z dôvodov, ktoré súd v danom rozsudku podrobne opísal a v prejednávanej veci sp. zn. 10Csp/61/2016 sa súd s touto argumentáciou vyslovenou v rozsudku sp. zn. 15C/7/2014, pokiaľ ide o platnosť úverovej zmluvy a zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, stotožňuje, teda obe zmluvy súd považoval za platné.

9. Súd však v súvislosti s úverovou zmluvou zameril svoju pozornosť na ustanovenia, na ktoré upozornila žalujúca strana a ktoré ušli pozornosti súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/7/2014. Súd totiž zistil, že obe zmluvy uzavreté medzi stranami a to tak úverová zmluva, ako aj zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k spornému bytu, obsahovali ustanovenia, ktoré upravovali práva a povinnosti žalovaných vo vzťahu k predmetnému bytu a to aj po dočasnom prevode vlastníckeho práva žalovaných na žalobcu. Súd zameril svoju pozornosť na ust. čl. XII. úverovej zmluvy, kde v ods. 4 strany sporu a aj zmluvné strany úverovej zmluvy dohodli, že v prípade, ak vznikne akýkoľvek nedoplatok na zálohových plátbách a službách spojených s užívaním bytu ako aj na sankciách s tým spojených, tento dlh v plnom rozsahu uznávajú dlžníci za svoj vlastný a zaväzujú sa ho v plnom rozsahu uhradiť. V čl. XII. ods. 13 si strany úverovej zmluvy dohodli, že v prípade, ak veriteľ pristúpi k zmluve o výkone správy, alebo k zmluve o spoločenstve k predmetným nehnuteľnostiam, čiže k bytu, sú dlžníci (žalovaní) povinní uhrádzať mesačné náklady spojené s užívaním predmetných nehnuteľností veriteľovi a to na základe veriteľom vystaveného daňového dokladu a to až do momentu, kedy veriteľ definitívne nadobudne byt v zmysle zmluvy, alebo do momentu, keď veriteľ neodstúpi od zmluvy o výkone správy, alebo od zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytu v prípade riadneho, alebo predčasného ukončenia úverovej zmluvy zo strany dlžníkov. Pohľadávka veriteľa, teda žalobcu z úverovej zmluvy bola zabezpečená uzavretím zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a aj táto zmluva obsahovala ustanovenia, ktoré upravovali práva a povinnosti zmluvných strán k spornému bytu.

10. Podľa čl. XI. zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva veriteľ (žalobca) súhlasil, aby prevádzajúci (žalovaní) do splatnosti úveru užívali byt v plnom rozsahu s tým, že zodpovedajú veriteľovi za všetky škody spôsobené na byte. V prípade predčasnej splatnosti úveru vyhlásenej veriteľom dlžníci berú na vedomie a svojím podpisom na zmluve vyjadrujú súhlas so skutočnosťou, že nie sú oprávnení byt ďalej užívať a sú povinní strieť a poskytnúť súčinnosť veriteľovi pri výkone zabezpečovacieho prevodu práva.

11. Ďalšie práva a povinnosti strán v súvislosti s bytom boli upravené aj v čl. XVI. a v podstate upravovali povinnosti žalovaných užívať byt tak, aby nedošlo k jeho poškodeniu, alebo zničeniu s výnimkou bežného opotrebenia. Tento článok obsahoval písomný záväzok žalovaným neprenechať byt do užívania tretej osobe akoukoľvek formou bez písomného súhlasu veriteľa, teda žalobcu a zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by mohlo za následok zníženie hodnoty bytu. Ďalej upravoval povinnosť žalovaných umožniť žalobcovi prístup do bytu za účelom ohliadky a kontroly plnenia záväzku informovať veriteľa o vzniku škody a o poistnej udalosti, ktorej výška škody prevyšuje 20.000 Sk.

12. Súd potom zistil, že žalobca žalovaným faktúrou č. XXXXXX splatnou 17.7.2013 vyúčtoval náklady spojené s užívaním bytu za júl 2013 v sume 199,04 € s DPH a v sume 165,87 € bez DPH, faktúrou č. XXXXXX zročnou 28.8.2013 vyúčtoval žalovaným náklady za užívanie bytu za august 2013 v sume 199,04 € s DPH, faktúrou č. XXXXXX zročnou 28.9.2013 vyúčtoval náklady za september 2013 v sume 199,04 € s DPH, faktúrou č. XXXXXX zročnou 17.10.2013 vyúčtoval náklady za október 2013 v sume 199,04 € s DPH, faktúrou č. XXXXXX zročnou 18.11.2013 vyúčtoval náklady za november 2013 v sume 199,04 €, faktúrou č. XXXXXX zročnou 19.12.2013 vyúčtoval náklady za december 2013 v sume 199,04 € s DPH, faktúrou č. XXXXXX zročnou 23.1.2014 vyúčtoval náklady za január 2014 v sume 199,04 € s DPH, faktúrou č. XXXXXX zročnou 28.2.2014 vyúčtoval náklady za užívanie bytu za február 2014 v sume 199,04 € s DPH, faktúrou č. XXXXXX zročnou 17.3.2014 vyúčtoval náklady spojené s užívaním bytu za marec 2014 v sume 199,04 €, faktúrou č. XXXXXX zročnou 16.4.2014 vyúčtoval žalobcovi žalovaným náklady spojené s užívaním bytu za apríl 2014 v sume 199,04 €, faktúrou č. XXXXXX zročnou 1.5.2014 vyúčtoval nedoplatok za rok 2013 v sume 975,92 € a tento nedoplatok za rok 2013 a vyúčtovanie skutočných nákladov za služby spojené s užívaním bytu žalobca pripojil, faktúrou č. XXXXXX zročnou 19.5.2014 vyúčtoval žalovaným náklady spojené s užívaním bytu za máj 2014 v sume 199,04 €, faktúrou č. XXXXXX zročnou 16.6.2014 vyúčtoval žalobca žalovaným náklady spojené s užívaním bytu za jún 2014 celkovo v sume 252,00 € s DPH, v rovnakej sume vyúčtoval náklady za júl 2014 faktúrou č. XXXXXX zročnou 15.7.2014 a tiež za august 2014, september 2014, október 2014, november 2014, december 2014 a to faktúrami č. XXXXXX zročnou 18.8.2014, faktúrou č. XXXXXX zročnou 18.9.2014, faktúrou č. XXXXXX zročnou 15.10.2014, faktúrou č. XXXXXX zročnou 18.11.2014, faktúrou č. XXXXXX zročnou 15.12.2014, rovnako za rok 2015 mesiace január až apríl boli vyúčtované náklady vždy v sume 252,00 € s DPH, faktúrou č. XXXXXX zročnou 23.1.2015, faktúrou č. XXXXXX zročnou 16.2.2015, faktúrou č. XXXXXX zročnou 16.3.2015, faktúrou č. XXXXXX zročnou 23.4.2015. Faktúrou č. XXXXXX žalobca žalovaným vyúčtoval nedoplatok spojený s bývaním v sume 166,00 €, faktúrou zročnou 4.5.2015 a vyúčtovanie skutočných nákladov na služby spojené s užívaním bytu za rok 2014 pripojil, faktúrou č. XXXXXX zročnou 18.5.2015 vyúčtoval náklady za užívanie bytu za máj 2015 v sume 252,00 € s DPH a potom suma vždy po 219,00 € s DPH vyúčtoval náklady za obdobie júna 2015 až októbra 2015 faktúrami č. XXXXXX zročnou 15.6.2015, faktúrou č. XXXXXX zročnou 15.7.2015, faktúrou č. XXXXXX zročnou 17.8.2015, faktúrou č. XXXXXX zročnou 17.9.2015 a faktúrou č. XXXXXX zročnou 19.10.2015.

13. Medzi stranami bolo nesporné, že žalovaní napriek namietaniu neplatnosti spomínanej úverovej zmluvy a zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva nenapadli platnosť týchto zmlúv žalobou podanou na súde, aj keď v rámci svojich prednesov na obranu platnosť týchto zmlúv namietali. Súd však ako bolo uvádzané vyššie, vychádzal zo záverov rozsudku sp. zn. 15C/7/2014 a k tomu tu názoru sa priklonil, keďže s argumentáciou súdu sa po súde v tejto veci sa rovnako po oboznámení sa s obsahom oboch zmlúv stotožnil.

14. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že mimo úverového vzťahu a zabezpečovacieho vzťahu, ktorý medzi stranami upravovali dve spomínané zmluvy, jednak úverová a jednak zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, obe zmluvy ale najmä zmluva úverová, upravovali práva a povinnosti žalovaných ako bývalých vlastníkov bytu pri užívaní bytu po jeho prevode do

vlastníctva žalobcu za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu z úverovej zmluvy. K takémuto užívaniu oprávňovalo žalovaných ust. čl. XI. zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, režim užívania obdobným spôsobom, ako práva nájomcu, vymedzovala ust. čl. XVI. zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Finančné povinnosti žalovaných upravoval čl. XII. samotnej úverovej zmluvy a to najmä v ods. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13. Súd najmä poukazuje na ods. 11 tohto článku, podľa ktorého veriteľ, čiže žalobca, je oprávnený vykonať za dlžníkov na ich ťarchu akúkoľvek úhradu, alebo platu, ktorá súvisí priamo, alebo nepriamo s bytom, napr. so správou bytu, poisťné, exekúcia, dražba a pod. a podľa ods. 12 tohto článku v prípade, ak vznikne akýkoľvek nedoplatok na zálohových platbách a službách spojených s bytom, ako aj na sankciách s tým spojených, tento dlh v plnom rozsahu uznávajú dlžníci za svoj vlastný a zaväzujú sa ho v plnom rozsahu uhradiť. Nakoniec pre prípad, že by veriteľ pristúpil k zmluve o výkone správy, alebo k zmluve o spoločenstve k predmetným nehnuteľnostiam, sú dlžníci povinní uhrádzať mesačné náklady spojené s užívaním predmetných nehnuteľností veriteľovi a to na základe veriteľom vystaveného daňového dokladu.

15. Súd takto dospel k presvedčeniu, že citovanými ustanoveniami oboch zmlúv si zmluvné strany spôsobom podobným nájomnej zmluve upravili práva a povinnosti žalovaných pri užívaní bytu, ktorý v kritickom období roku 2013 - 2015 pred tým, aj neskôr patril žalobcovi. Povinnosť žalovaných preplácať žalobcovi náklady, ktoré ako vlastník bytu hradil správcovi bytu, resp. spoločenstvu vlastníkov bytov, potom pre žalovaných priamo vyplývala z ust. čl. XII. ods. 13 a táto povinnosť podľa presvedčenia súdu bola zmluvná. Táto povinnosť podľa presvedčenia súdu bola dohodnutá platne, táto dohoda zákonom podľa presvedčenia súdu neodporovala a strany sporu z nej mali vychádzať.

16. Toto ustanovenie zrejme prehliadol Okresný súd Martin pri rozhodovaní vo veci sp. zn. 15C/7/2014. Medzi stranami nebolo sporné, že úhrady v kritickom období júla 2013 až októbra 2015 platil žalobca, sporná však bola okolnosť, že žalobca ich platil v sumách, ktoré zodpovedali sumám vyúčtovaným tou ktorou faktúrou, avšak bez DPH. Skutočnosť, že žalobca ako vlastník bytu Spoločenstvu vlastníkov bytov Q. XXXX skutočne zálohové platby za užívanie bytu platil, vyplýva aj z vyúčtovania skutočných nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2013, aj za rok 2014 a ani platby za rok 2015 zo strany žalovaných rozporované neboli. Súd preto dospel k presvedčeniu, že na základe dohody medzi stranami, ktorú urobili, vo vyššie citovaných ustanoveniach úverovej zmluvy žalovaným počas užívania bytu vzniká povinnosť žalobcovi ním zaplatené náklady preplatiť na základe vyúčtovacích faktúr. Preto podľa presvedčenia súdu žalobca požaduje plnenie, ktoré má oporu v zmluve a nie je bezdôvodným obohatením, ktoré by žalovaní boli získali užívaním sporného bytu bez právneho dôvodu. Dôvodom pre užívanie bytu bola dohoda zmluvných strán a tam vymedzené práva a povinnosti žalovaných ako užívateľov predmetného bytu, preto aj nároky žalobcu, ktoré uplatnil voči žalovaným, sa ako nároky zo zmluvy podľa presvedčenia súdu premlčovali v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe, ktorú upravuje ust. § 101 Obč. zák..

17. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

19. Podľa § 100 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Súd dospel k presvedčeniu, že nepremlčané sú všetky nároky žalobcu, ktoré vyúčtoval faktúrami, ktorých zročnosť spadala do doby tri roky pred podaním žaloby, teda od 30.8.2013 do 30.8.2016. Premlčané boli teda nároky žalobcu, ktoré uplatnil vo výške 199,04 € titulom nákladov za júl a ďalej vo výške 199,04 € titulom nákladov za august 2013. Súd však ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku, nepriznával žalobcovi plnenia vyfakturované s DPH, ale naopak, priznával ich v sumách, ktoré boli uvádzané v tej ktorej faktúre bez DPH. Súd si osvojil argumentáciu, ktorá zaznela už v konaní sp.

zn. 15C/7/2014 a totiž, že z ust. § 2 a § 3 Zákona č. 222/2004 Z.z. z dane z pridanej hodnoty totiž vyplýva, že predmetom dane je poskytnutie služby za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby a tou je podľa § 3 každá osoba, ktorá vykonala ekonomickú činnosť (ďalej len „podnikanie“), z ktorej dosahuje príjem. Žalobca však preplácal, resp. platil úhrady spoločenstvu vlastníkov bytov titulom vlastníckeho vzťahu k bytu a povinnosti vlastníka bytu podľa zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a plnením povinnosti, ktoré vyplývali pre žalobcu ako vlastníka bytu zo zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Tieto platby nepredstavovali podnikateľskú činnosť žalobcu a do predmetu jeho podnikateľskej činnosti nespádalo ani poskytnutie bytu žalovaným za úhradu nákladov, ktoré žalobca na základe zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov platí. Preto podľa presvedčenia súdu žalobca nemohol fakturovať žalovaným úhrady, ktoré sám platil spoločenstvu vlastníkov bytov, s DPH. Súd takto žalobcovi priznal len nárok na vyfakturované sumy bez DPH z tej ktorej faktúry za obdobie od 29.9.2013 do 20.10.2015.

22. Popri istine súd potom žalobcovi priznal právo na úrok z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obč. zák.. Výška úroku z omeškania je vzhľadom na vznik zmluvného vzťahu v roku 2008 o 8 %-uálnych bodov vyššia ako základné úroková sadza Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaní do omeškania s úhradou dlhu dostávali vždy dňom, ktorý nasledoval po zročnosti tej ktorej faktúry. Žalobca žiadal úroky z omeškania vyššie, súd mu ich však priznal len vo výške, ktorú uvádza výroková časť tohto rozsudku. Vo zvyšku uplatneného nároku na istinu i úroky z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23. V pomere k uplatnenej istine a pomere priznanej istine, bol úspech žalobcu v konaní 79 %-ný a jeho neúspech 21%-ný. Rozdiel žalobcu medzi úspechom a neúspechom predstavuje 58 % pôvodne uplatneného nároku na istine. Súd tento výpočet zohľadnil pri rozhodovaní o výške trov konania, o ktorých rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p. a náhrady trov konania žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší a to žalovaný priznal, pomerne krátil. Žalovaných, ktorí boli v konaní neúspešnejší, zaviazal, aby spoločne a nerozdielne tak, ako mali povinnosť platiť úhrady za byt, žalobcovi trovy konania nahradili s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

24. Vzhľadom na výšku istiny súd žalovaným v rade 1/ a 2/ podľa § 232 ods. 3 C.s.p. určil dlhšiu lehotu na plnenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.